

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2007 r. w sprawie T-112/05: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 3 marca 2008 r. przez Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV

(Sprawa C-97/08 P)

(2008/C 128/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV (przedstawiciele: adwokaci C. Swaak, M. van der Woude i M. Mollica)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie T-112/05 w zakresie, w jakim oddalono w nim zarzut niesłusznego przypisania Akzo Nobel NV solidtarnej odpowiedzialności za naruszenia;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim obciążono w niej odpowiedzialnością Akzo Nobel NV;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego odwołania oraz postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji w zakresie, w jakim dotyczą one żądań niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd Pierwszej Instancji dokonał niewłaściwej wykładni pojęcia „przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 81 WE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, interpretowanego w orzecznictwie Trybunału dotyczącym przypisania spółce dominującej odpowiedzialności za niezgodne z prawem zachowania jej spółki zależnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu, Dz.U. L 1, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 7 de Madrid (Hiszpania) w dniu 4 marca 2008 r. — Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) i Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE) przeciwko Sogecable, S.A. i Canal Satélite Digital S.L.

(Sprawa C-98/08)

(2008/C 128/39)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil n° 7 de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) i Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE)

Strona pozwana: Sogecable, S.A. i Canal Satélite Digital S.L.

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo wspólnotowe, a konkretnie dyrektywa Rady 92/100/EWG⁽¹⁾ z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej, upoważnia państwa członkowskie do ustanowienia normy, takiej jak zawarta w art. 109 ust. 1 Ley 22/1987 de Propiedad Intelectual z dnia 11 listopada 1987 r., która przyznaje producentom rozpowszechnianych publicznie fonogramów wyłączne prawo do wyrażania zgody na ich publiczne odtwarzanie i kopiowanie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 346, str. 61.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-100/08)

(2008/C 128/40)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillan i R. Troosters, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

1. Stwierdzenie, że

— uzależniając przywóz, posiadanie i sprzedaż gatunków ptaków urodzonych i wychowanych w niewoli, legalnie wprowadzonych na rynek w innym państwie członkowskim, od restrykcyjnych przesłanek nakładających na zainteresowane podmioty gospodarcze działające na tym rynku obowiązek zmiany oznakowania gatunków w sposób odpowiadający szczególnym wymogom ustawodawstwa belgijskiego i nie uznając oznakowania dopuszczonego w innych państwach członkowskich ani certyfikatów wydanych w tym celu przez władze CITES,

— pozbawiając kupców możliwości uzyskania zwolnienia z zakazu posiadania rodzimych ptaków europejskich legalnie wprowadzonych na rynek w innych państwach członkowskich,

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 WE.

2. Obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dekrety królewskie z dnia 9 września 1981 r. o ochronie ptaków w Regionie Flamandzkim i z dnia 26 października 2001 r. w sprawie środków dotyczących przywozu, wywozu i przewozu pewnych obcych gatunków dzikich ptaków zawierają uregulowania, które: 1) poddają przywóz, posiadanie i sprzedaż gatunków ptaków urodzonych i wychowanych w niewoli, legalnie wprowadzonych na rynek w innym państwie członkowskim, restrykcyjnym przesłankom nakładającym na zainteresowane podmioty gospodarcze działające na tym rynku obowiązek zmiany oznakowania gatunków w sposób odpowiadający szczególnym wymogom ustawodawstwa belgijskiego, 2) pozbawiają kupców możliwości uzyskania zwolnienia z zakazu posiadania rodzimych ptaków europejskich legalnie wprowadzonych na rynek w innych państwach członkowskich.

Komisja twierdzi, że ograniczenia te są środkami o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych w przywozie i jako takie są zakazane w świetle art. 28 WE. Po pierwsze bowiem wymogi przewidziane w prawie belgijskim prowadzą do obowiązku zmiany sposobu prezentacji gatunków ptaków legalnie wprowadzonych na rynek w innych państwach członkowskich a po drugie wymiana handlowa jest również utrudniona poprzez zakaz posiadania przez kupców pewnych ptaków legalnie wprowadzonych na rynek w innych państwach członkowskich.

Komisja nie wyklucza całkowicie, że pewne przeszkody w wymianie handlowej mogą być uzasadnione w tym zakresie, w świetle art. 30 WE, przez wzgląd na ochronę rzadkich gatunków o szczególnych cechach. Jednakże ustawodawstwo belgijskie nie czyni zadość tej podstawie uzasadnienia. Ponadto, w danym przypadku, belgijskie środki nie są ani niezbędne ani proporcjonalne dla realizacji takiego, zgodnego z prawem celu.

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-106/08)**

(2008/C 128/41)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i N. Yerrell)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując środków niezbędnych dla zapewnienia, by wszystkie pojazdy po raz pierwszy dopuszczone do ruchu od 1 maja 2006 r. były wyposażone w urządzenie rejestrujące zgodnie z postanowieniami Załącznika IB do rozporządzenia (WE) nr 3821/85, i nie zapewniając wydania związanych z tymi urządzeniami kart kierowców, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 2135/98 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 561 z dnia 15 marca 2006 r.,

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że „Państwa Członkowskie zastosują środki niezbędne dla umożliwienia im wydania kart kierowców najpóźniej w dwudziestym dniu od dnia publikacji rozporządzenia (WE) nr 561/2006”

Rozporządzenie 561/2006 zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 11 kwietnia 2006 r. i wynika z niego, że obligatoryjny wymóg zamontowania tachografów cyfrowych we wszystkich pojazdach dopuszczonych do ruchu po raz pierwszy, wchodzi w życie w Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2006 r.

Republika Grecka odpowiedziała na uzasadnioną opinię Komisji w dniu 30 maja 2006 r. wskazując, że uwzględniając wszystkie ewentualne opóźnienia wypełnianie kart kierowców do tachografów cyfrowych powinno funkcjonować pod koniec 2007 r.